

el sol
i les seves flors
rupi kaur

Empúries

el sol i les seves flors

rupi kaur

Editorial Empúries
Barcelona

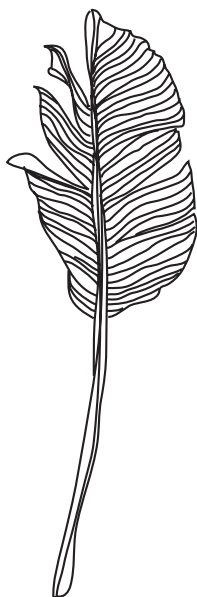
van venir les abelles a buscar mel
les flors reien i es
despullaven
perquè en prenguessin
el sol va somriure

– el renaixement

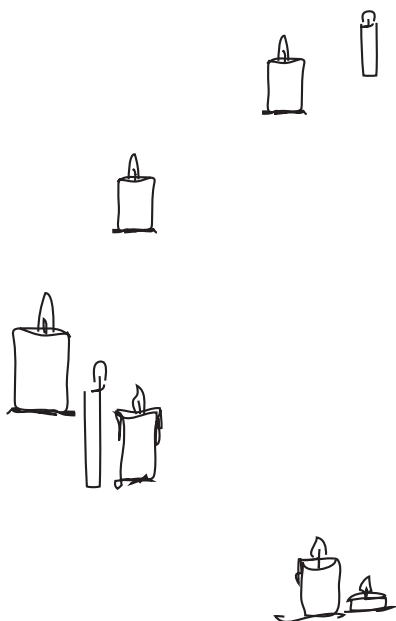
marcir-se

el darrer dia de l'amor
se'm va esquarterar el cor a dins el cos

em vaig estar tota la nit
congriant conjurs per fer-te tornar

vaig agafar l'últim pom de flors
que m'havies regalat
i que ara es marcién al gerro
una
a
una
les vaig escapçar
i me les vaig menjar

vaig entaforar una tovallola al peu de cada porta
marxa vaig dir a l'aire
em fas servei
vaig passar totes les cortines de la casa
ves-te'n vaig dir a la llum
aquí no hi entra
ni en surt ningú

– *cementiri*

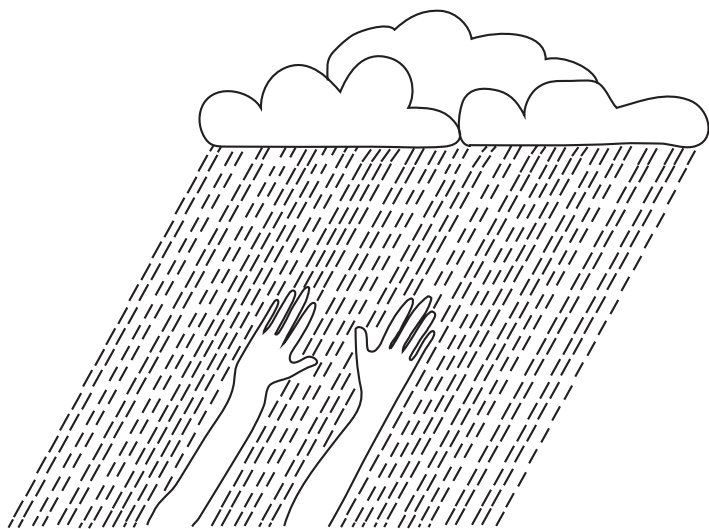
vas marxar
i encara et volia
mereixia algú però
que volgués quedar-se

em passo els dies al llit afeblida per la pèrdua
ploro per recuperar-te
però s'ha acabat l'aigua
i encara no has tornat
em pessigo la panxa fins a sagnar
ja no sé quin dia és
el sol es fa lluna i
la lluna es fa sol i
jo em faig fantasma
mil idees diferents
m'esqueixen cada segon
ja deus venir
potser val més que no
estic bé
no
estic empenyada
sí
t'odio
potser
no tiraré endavant
sí
et perdono
vull arrencar-me els cabells
un cop i un altre i un altre
fins que em calli el cervell de tan cansat

ahir
la pluja va voler imitar-me els dits
i et va recórrer el cos
vaig estripar el cel per permetre-ho

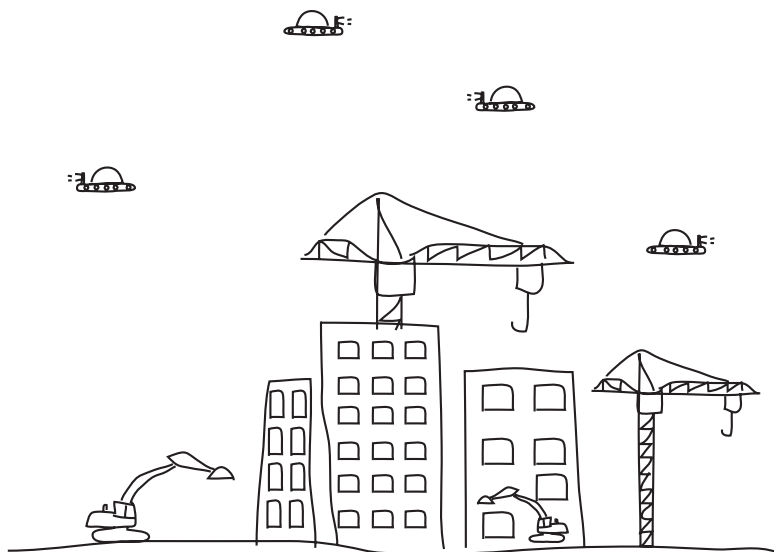
– *gelosia*

per poder-me adormir
m'he d'imaginar el teu cos
arraulit darrere meu
una cullereta amb cullereta
fins que et sento respirar
he de recitar el teu nom
fins que respons i
xerrem
només llavors
la ment
se m'adorm

– *fingir*

no és el que hem deixat enrere
el que em trenca
és el que podríem haver construït
si ens haguéssim quedat

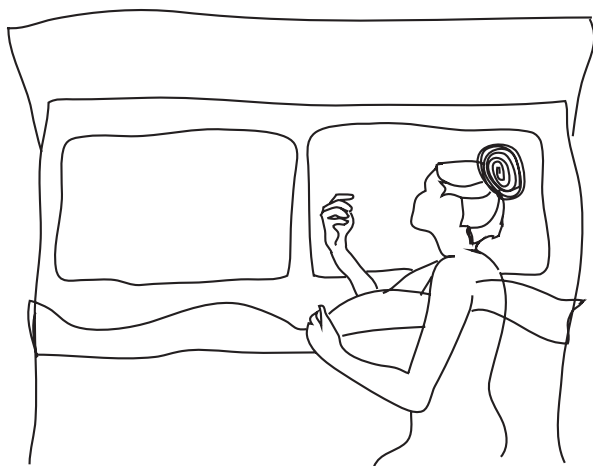

encara hi ha els cascs allà
exactament on vam deixar-los
les torres d'alta tensió no saben què vigilar
les excavadores mirant si tornem
els taulons de fusta tensos a les caixes
àvids de ser clavats
però no hi tornem cap dels dos
per dir-los que ja està
al final
els maons es cansaran d'esperar i es faran miques
les grues abaixaran el cap amb pena
les pales s'oxidaran
creus que hi creixeran flors
si tu i jo hem marxat
a construir una altra cosa
amb algú altre

– el solar del nostre futur

visc per aquell primer segon del matí
en què encara estic mig conscient
sento els colibrís a fora
que flirtegen amb les flors
sento les flors que riuen
i les abelles geloses
quan em giro per despertar-te
torna a començar tot
panteixar
bramar
el xoc
d'adonar-me
que has marxat

– els primers matins sense tu

em diuen els colibrís
que t'has canviat el pentinat
responc que tant me fa
i me'ls escolto
dir-me'n cada detall

– *ànsia*

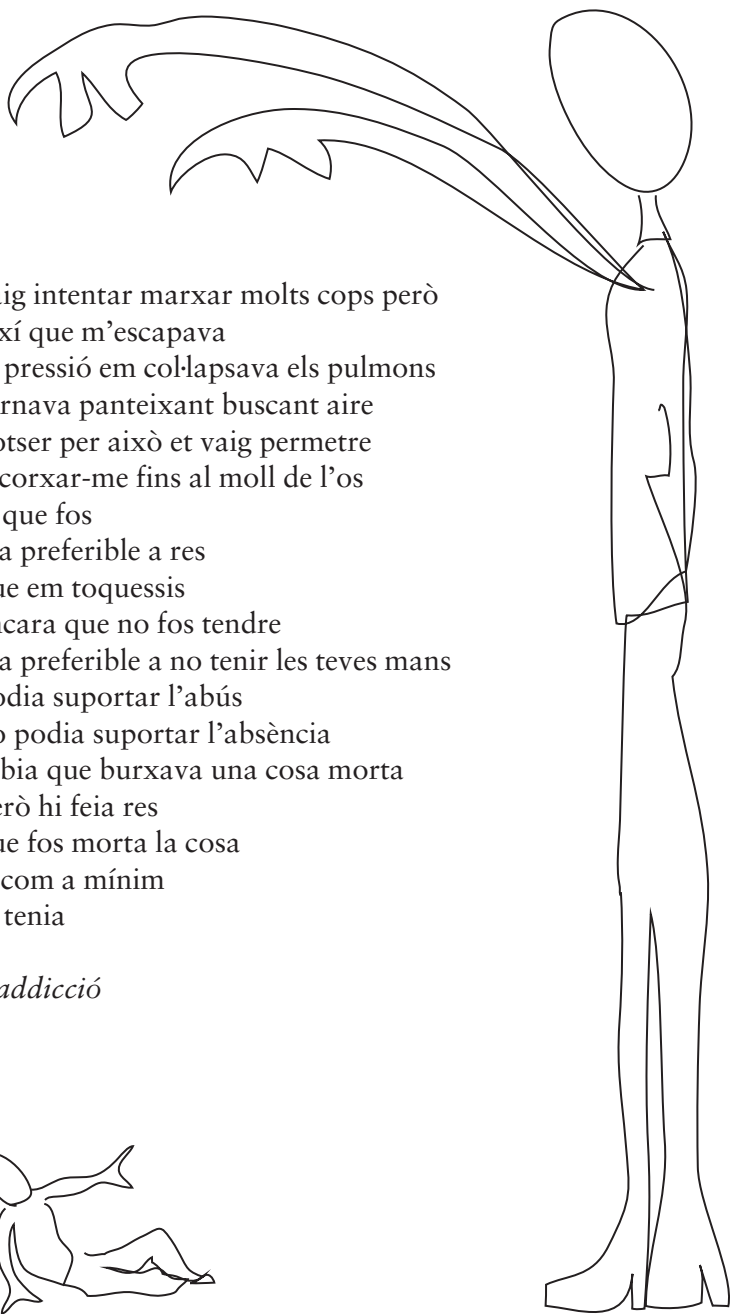
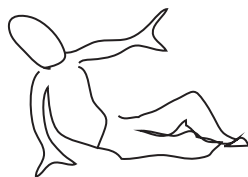
envejo els vents
que encara et veuen

podia ser qualsevol cosa
del món
però volia ser seva

vaig intentar marxar molts cops però
així que m'escapava
la pressió em col·lapsava els pulmons
tornava panteixant buscant aire
potser per això et vaig permetre
escorxar-me fins al moll de l'os
el que fos
era preferible a res
que em toquessis
encara que no fos tendre
era preferible a no tenir les teves mans
podia suportar l'abús
no podia suportar l'absència
sabia que burxava una cosa morta
però hi feia res
que fos morta la cosa
si com a mínim
la tenia

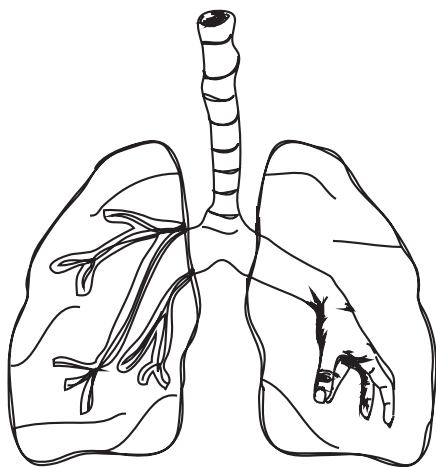
– *addicció*

desgastes les dones com si fossin sabates

estimar-te era respirar
però l'aire desapareixia
abans d'omplir-me els pulmons

– *quan se'n va massa d'hora*

com és l'amor

com és l'amor pregunta la terapeuta
quan fa una setmana que ho hem deixat
i no sé com respondre-li
tret que creia que l'amor
se t'assemblava molt

llavors ho vaig entendre
i vaig adonar-me que havia estat ingènua
de col·locar una idea tan bonica a la imatge d'algú
com si algú en aquesta terra
pogués abraçar tot el que representava l'amor
com si aquesta emoció que fa tremolar set mil milions de
persones
pogués ser un tio d'u vuitanta
ni gras ni prim de pell fosca
a qui li agrada esmorzar pizza congelada

com és l'amor em torna a preguntar la terapeuta
i aquest cop m'interromp el pensament a mitja frase
i ara estic a punt d'aixecar-me
i sortir per la porta
però he pagat una pasta per aquesta hora
així que me la miro de fit a fit
com es mira algú
quan estàs a punt de fotre-l'hi
els llavis serrats a punt per llançar-se a la conversa
furgant-li els ulls amb els ulls
buscant-li tots els punts febles

s'han amagat en algun racó
apartant-se els cabells darrere l'orella
com si t'haguessis de preparar físicament per a la conversa
sobre la metafísica o més aviat les decepcions
de com és l'amor

doncs li dic
ja no crec que l'amor sigui ell
si ell fos l'amor
hi seria oi
si ell fos l'únic
seria ell qui tindria assegut al davant
si l'amor fos ell hauria estat fàcil
ja no crec que l'amor sigui ell repeteixo
crec que l'amor no hi era
crec que només volia alguna cosa
estava disposada a entregar-me a alguna cosa
que creia més important que jo
i quan vaig veure algú
que podia encaixar al paper
vaig entestar-me
a fer-lo el meu homòleg

i em vaig perdre per ell
ell prenia i prenia
m'embolcallava dins la paraula *especial*
fins que em vaig convèncer que tenia ulls per mi i prou
mans només per tocar-me a mi
cos només per estar amb mi
ai com va buidar-me